

Jonota rikkaaksi

Nyt kun kuluttajavalituslautakunta on todennut, että yli puolen tunnin jonotus pankissa on kohtuutonta ja siitä voi saada korvauksia, koko puuhaan pitää ruveta suhtautumaan uudella tavalla. Pankissa käynti saattaa hyvinkin kääntyä tienestin puolelle, mitä se ei ole ollut ainakaan pariin vuosikymmeneen.

Korvausta ei kuitenkaan makseta harmituksesta eikä mielipahasta, vaan ainoastaan todellisista tappioista. Näin ollen pankkiasioille kannattaa sonnustautua iloisin mielin ja toiveikkaana.

Ensimmäisenä pitää tietysti ajoittaa asiointi oikein. Erinomaisia pankkipäiviä ovat ne, jolloin firmat maksavat palkkojaan, puhumattakaan kansaneläkepäivistä. Silloin jonoja saattaa olla jo pankin ovella ennen sen aukeamista.

Paikalle saavuttaessa pysäköintimittariin ei pidä vahingossakaan panna rahaa enempää kuin puolen tunnin verran. Jos sakkolappu tulee, sen voi laskuttaa pankilta, koska asiointiin on kulunut liian kauan.

Sisällä pankkialissa ei tarvitse enää väijyä lyhintä jonoa, vaan mennä kaikkein pisimmän tai ainakin hitaimman jatkoksi. Siellä voi vieläpä heittäytyä kohteliaaksi eli luovuttaa paikkansa jollekulle kiireisen näköiselle. Mikäli käytössä ovat jonotusliput, alkupään numeroita voi odotellessa vaihtaa suurempaan. Jotkut ovat jopa valmiita maksamaan välirahaa muutaman pennin.

Kun sitten lopulta on pakko astua luukulle, on ehdottomasti muistettava kehua ilmat ja haukkua hallitus ja Euroopan unioni, kyseltävä lasten kuulumiset ja koiran vointi ja joko on pottu pantu ja mitä näitä nyt onkaan.

Ennen kaikkea itse pankkiasiaan pitää saada kulumaan mahdollisimman kauan. Jos pitää nostaa tililtä rahaa, tilinnumero on syytä sijoittaa taskun tai käsilaukun pohjimmaisiksi pienelle paperilapulle, jonka hakeminen kestää kymmenen minuutti ja selvän saanti toiset, vaikka monen virkailijan kanssa sitä tutkaillaan. Kun lopulta numeroa yritetään selvittää sosiaaliturvatunnuksen kanssa, se ei meinaa muistua mitenkään mieleen, kunnes löytyy toiseksi pohjimmaisesta sairausvakuutuskortista.

Viisi minuuttia saa kulumaan siihenkin, että laskee rahansa tarkkaan ja sekoaa laskuissa pariin kertaan, kun muistuu mieleen hassu juttu, joka pitää siinä toisillekin kertoa muistin aikana.

Tässä vaiheessa pankkiasioihin on kulunut hiljaisinkin aikoina reilusti puoli tuntia, ruuhka-aikoina jopa pari kolme. Se on kaikki arvokasta työaikaa, keskimäärin satasen tunti, joten pankkijonotuksella saattaa päästä sievoisille tuloille. Eikä pankkilaisten tarvitse sitä tietää, ettei työnantaja puuttuvia tunteja tilistä vähennä. Ei, lasku vain pankille, kun on sillä lailla vitkastellut. Laskun esittämistä varten tosin on lähdettävä jonottamaan vielä toiselle tiskille, mutta eipä mitään, tiliähän se vain kasvattaa.

Jäämme odottamaan, milloin jonotuskorvaukset otetaan käyttöön muuallakin, esimerkiksi viinakaupoissa, markettien kassoilla ja pesäpallo-otteluiden lippuluukuilla.

